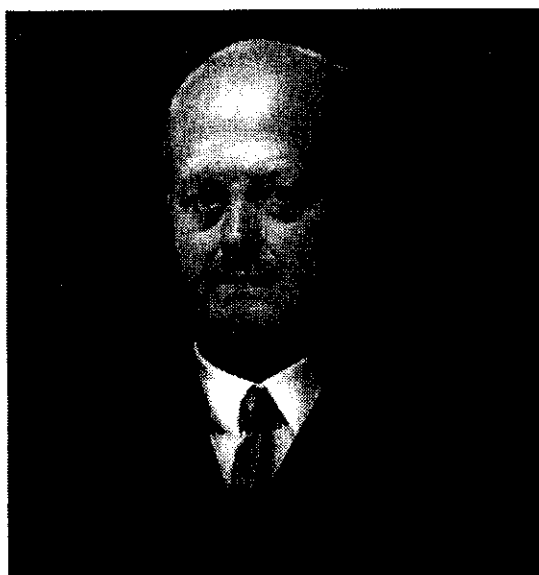

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Egy magyar boldog – sok boldog magyar Rómában

„Ha boldogok akartok lenni, tegyetek másokat boldoggá!” – ilyen egyszerű és hatásos receptet írt föl nekünk Dr. Batthyány-Strattmann László herceg, a szentéletű orvos. Ő magamagán tesztelte ezt a gyógyszert: dúsgazdag főúr létere orvosi egyetemet végzett, majd sebészi és szemészeti képesítést szerzett, és ettől fogva minden idejét, minden vagyonát a szegények gyógyítására szentelte. Halála után 72 esztendővel a római pápa hivatalosan is a boldogok sorába iktatta: ezentúl égi pártfogóként, örök példaképként tisztelheti őt a hívek sokasága.

Öröm volt magyarnak lenni az Örök Városban ezekben az ünnepi napokban. Minden sugárzott a márciusi mediterrán napsütésben, s mindenem átragyogott egy közülünk való, hiteles ember tekintete a Szent Péter Bazilika homlokzatáról. Jó volt fölpillantani rá, s jó volt egymás szemébe nézni, egymás kezét megszorítani, nemzeti zászlónkat meglöbögatni, ősi dalainkat együtt énekelni Róma szívében. Jó volt érezni, jó volt tudni: a földi zarándok magyarok és a már célba érkezett magyar szentek, neves és névtelen boldogok egy ujjongó közös kórusban együtt hozsanzáznak Szent Péter trónusánál – s önfeledten együtt zengedeznek valahol a Jóisten mennyei karában is. És közben ragyog a Nap, bearanyozva boldogot s boldogtalant, jót, rosszat, igazat és bűnöst.

A Pál apostoli tiszteletére szentelt bazilikában másnap új primásunk, Erdő Péter beszélt a magyarok hálaadó miséjén. Néhány gondolata a szívünk közepébe talált. Például amikor a jeles francia író, Bernanos- idézte:

Ha a keresztények nemcsak tapsolnak a szenteknek, hanem valóban követnek példájukat, aligha szakadt volna ezer darabra az Egyház. Ha hitelesen élénk az evangéliumot, amint azt a szentek tették, a jelen világ is a szeretet, a béke, az öröm hazája lehetne. Onnan sokkal könnyebb, sokkal egyszerűbb lenne belépni majdan a szűk kapun: örök otthonunkba.

A fény mellett persze mindig ott az árnyék. A földi élet már csak ilyen. A jámbor zarándokok között is akadnak olykor éretlen/éretlen turisták, akik nem a lényegre figyelnek. Van, akit a külső csillogás csábít, van, akit a vásárlás ösztöne kerít hatalmába.

Bizony, bizony: a mi társaságunkban is volt két idősebb férfi, akik sok kellemetlen pillanatot okoztak társaiknak. Mindjárt az első este elvesztek; elkóboroltak, aztán persze rossz irányba szálltak metróra. Vártuk-kerestük őket, így csak este 11 óra tájban értünk vissza a szállásunkra – a kétnapos utazás, a sűrű programok következtében természetesen holtfáradtan. Ők viszont, ahelyett, hogy szép csendesen meghúzták volna magukat a történetek után, azonnal fölzavarták az órák óta pihenő sofőröket, merthogy náluk csupán negyedannyiba kerül a sör, mint Rómában. A legszörnyűbb mégiscsak az volt, amikor a velünk utazó húszéves-forma vak lány láttán ők a Taigetoszt: az ókoriak bölcsességét, bátorságát kezdték emlegetni: azoknak bezzeg volt elegendő lelkierejük ahhoz, hogy az életképtelen, sérült emberpalántákat idejekorán kiszűrjék a társadalomból. Ez aztán már tényleg komoly ellentmondásra ösztökélt, hiszen a kereszténység lényege, Batthyány doktor tanítása épp az ellenkezőjét tanúsítja: egy közösség akkor lesz boldog, kiegyensúlyozott, ha fölkarolja beteg, elesett tagjait, és kölcsönösen gazdagítják egymást. A végén ennek a velünk utazó leánynak őszintén megköszönhettem, hogy oly sokat tanultunk tőle: vezette a közös énekeket, kitűnően alkalmazkodott a külső körülményekhez; jobban ügyelt-figyelt ő másokra, mint azok órá. Nélküle sokkal szegényebb lett volna a mi ünneplésünk.

Tetszik, nem tetszik: az efféle emberi mozzanatok szervesen hozzátartoznak egy zarándoklathoz. Sőt szentjeink életéhez is! Mert jó tudni, fontos látni: senki sem kész szentként indul neki az életnek. Fokról-fokra lesz, lehet tökéletessé. Batthyány-Strattmann László lelki fejlődése sem volt végig sima, zökkenőktől mentes. Gyermekkorában kemény, fájdalmas megrázkódtatás érte: édesapja elhagyta anyját, sőt a Katolikus Egyházból is kilépett, hogy azt a másik asszonyt nőül vehesse. Mindez alighanem hozzájárult ahhoz, hogy az édesanya korán elhunyt, s a főúri sarj fiatalasága meglehetősen zaklatottan telt el. Kicsapták a gimnáziumból, egyetlen évei alatt felelőtlen kalandokba keveredett, még házasságon kívüli gyermeke is született (becsületére legyen mondva: élete végéig gondoskodott róla).

Aztán rátalált igazi társára: egy mélyen vallásos, kiegyensúlyozott asszony, Coroth Mária Terézia grófnő személyében. Boldog, harmonikus házasságukat a Jóisten 13 gyermekkel áldotta meg, akiket nagy gondnal, szeretettel neveltek. Kettő közülük gyermekkorban, a legidősebb fiú viszont 21 évesen adta vissza lelkét Teremtőjének. Az örök életbe vetett hittel és bekévelt fogadták e megpróbáltatásokat. Közben a herceg hivatásában is megtalálta örömét, életének kiteljesedését. Saját vagyonából két kórházat alapított, elsősorban szembetegek számára. A szegényeket ingyen gyógyította, sőt gyakran komoly anyagi támogatásban részesítette őket. Betegeinek nem csupán testi, hanem lelki egészségével is törődött: igyekezett fölkelteni bennük a Gondviselésbe vetett bizalmat. Műtétek előtt együtt imádkozott velük, az eredményes kezelés után közösen adtak hálat a gyógyulásért. Sokszor hangoztatta: ő csupán eszköz a Jóisten kezében.

Az Egyháznak ma nem elsősorban tanítóokra, sokkal inkább tanúkra van szüksége – hangsúlyozta egykor VI. Pál pápa. A szeretetről nem elég beszélni: a szeretetet élni kell. Erről tanúskodik Dr. Batthyány példája. Hogyan a jogászból lett főpap, Erdő Péter Rómában fogalmazott: egy szerződés, egy okirat lehet bármilyen pontos, szabatos, tökéletes, semmit sem ér, ha nincs rajta pecsét. A keresztény tanítást csakis a keresztény tanúságtétel: a nap mint nap életre váltott evangélium pecsétje hitelesítheti.

Kirsch János diakónus

Boldoggá avatás Rómában

Verőfény és harangzúgás
Köszönti az Ég Urát
Mikor boldoggá fogadja
A szegények orvosát.

Reméljük, hogy Strattmann

László

Boldogságát elnyeri
Hiszen ezért imádkoznak
Zarándokok ezrei.

Száll az ima és az ének
A hatalmas téren át
Mikor közeledni látjuk
A mosolygó Szentatyát.

Jelenléte feledteti
Róma ezer csodáját
Szinte látjuk felragyogni
Égnek, földnek Királyát.

Méltatja az új Boldogot
Szerénységét és hitét
Hűségét a családjáért
Áldozatát másokért.

Őt nem a neve tette naggyá
Nem is a vasakarát
De másokért használta fel
Mit az Isten ingyen ad.

Nincs rá szavunk megköszönni
Mit jó Urunk velünk tett
Hogy csoportunk a Szentatyával
Néhány órát tölthetett.

Imádkozz te kedves Boldog
Sok zarándok hívedért
Ahogy életedben tetted
Minden beteg emberért

Könyörögi a családokért
És hűséges papokért
Zavarodott világ helyett
Békés, boldog napokért.

(Czirákiné)

2003. március 23.

KÉPVISELŐTESTÜLETÜNK • 2002-2007

*Egyházközségi képviselőtestületünk lelki napja Baján. 2003. január 11.
(Együtt a decsi és az öcsényi képviselőtestülettel)*

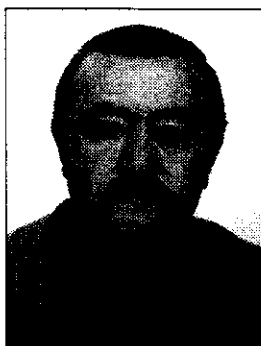
(folytatás, II. rész)

Családunk 34. számában a képviselőtestületbe újonnan bekerült 9 tagunk és egy pórtagunk mutatkozott be. Ezúttal már lesznek az újonnan megválasztottak mellett újraválasztott tagok is a bemutatkozók sorában. Szeretnénk, ha minden arc ismerőssé válna a templomba járó hívők előtt.

Ezek a fényképek és rövid bemutatkozások bizonyára segítik ébren tartani azt a kérést, hogy imaszándékainkban szerepeljen rendszeresen képviselőtestületünk is.

Az egész testület nevében ezúton kívánok minden szekszárdi kedves hívőnek egy szépen megélt nagybőjti időszak után boldog Húsvétot!

FARKAS BÉLA plébános

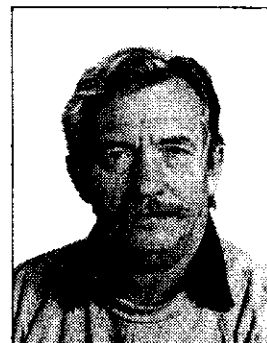
DÁVID GYULA

1957 április 4-én születtem Tolna megyében, Felsőnánán. 1974-ben végeztem az Ady Endre Szakmunkásképző Iskolában mint autószerelő. Jelenleg a Szekszárdi Vízmű Kft. alkalmazottja vagyok. 1982-ben megnősültem, azóta Szekszárdon élek, két gyermek apja vagyok. A feleségem varrónő és jelenleg a Samsonite Kft.-nél dolgozik. A fiam, aki 20 éves, Keszthelyre jár mezőgazdasági egyetemre. A lányom 15 éves és Szekszárdon jár gimnáziumba.

FITT ÁDÁM

58 éves vagyok, középiskolát Mohácsot, egyetemem Budapesten végeztem. Szekszárdon 1971 óta élek. Két gyermekünk van. Jelenleg középiskolai tanár vagyok.

FŐGLEIN JÓZSEF

Szekszárdon születtem 1947. január 22-én. Szakmám szobafestő-mázoló-tapétázó mester. Sok tanulót neveltem a szakmában. Nős vagyok, két felnőtt gyermekem van és két gyönyörű unokám. Családom vallásos nevelést kapott, jelenleg Szekszárdon a Csatári u. 74-ben élünk.

BÖSZE LAJOS

Anyám neve Bősze Lajosné sz. Klézli Teréz. Szekszárdon születtem 1950. december 15-én. Zombán jártam iskolába 1957-1965-ig. Ott voltam elsőáldozó, majd bérállító. Ministráltam Halmi György és Kanapé Mihály plébánosnál. 1972-ben visszajöttünk Szekszárdra. Itt jártam misére, 1976. januárban házasságot kötöttem Csillag

Rozáliával. Született két lányom, azok is meg vannak keresztelve, bérállító, templomban esküdvé, 3 unoka meg van keresztelve. Most már a második ciklusban vagyok az Újvárosi Római Katolikus Egyházközség Képviselő tagja.

KIS JÁNOSNÉ

A családommal 24 éve élünk Szekszárdon (Zápor u. 1.) Két felnőtt gyermekem van. A cserkészlet újraélesztésével kerültem közelebbi kapcsolatba az egyházközséggel. A gyerekek cserkészek lettek, és mivel sok kis gyerek volt, elkelt a felnőtt segítség. Nekünk is tetszett. 1995-ben a képviselő testület tagja lettem. Azóta is tevékenyen részt veszek a munkában. Büszke vagyok arra, hogy harmadéves egyetemista fiam, ha hétvégén itthon van, ministrálásal szolgálja az egyházat.

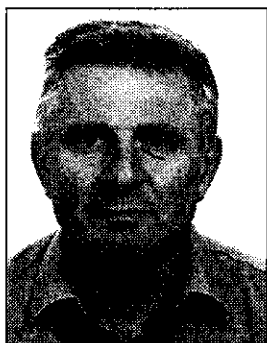

KOMJÁTHY ATTILA

1977-ben születtem Szekszárdon. Életem huszonhat éve alatt sok helyen megfordultam már a világban, mégis sokszor úgy éreztem, hosszabb időre nehezen tudnék elszakadni ettől a várostól. Nem vagyok tösgyökeres szekszárdi: édesapám a nagy Alföldről, Csongrádról származik. Édesanyám az, aki szintén Szekszárd szülőltje, mint jómagam. Tanulmányaimat a 2. sz. Általános Iskolát követően a Garay János Gimnázium falai között folytattam, itt érettségiztem le 1995-ben. A gimnázium évei alatt a

természettudományok, a természet, a tájfutás szeretete mindenképp olyan foglalkozási irányzat felé terelgetett, mely mindezen tulajdonságai mellett a változatosságot is magában hordozza. Így kerültem végül is Székesfehérvárra, ahol az akkor még Erdészeti és Faipari Egyetem (ma Nyugat-Magyarországi Egyetem) Földmérő mérnöki karán szerezhettem diplomát 1999-ben. Azóta is a szakmámon belül dolgozom a szekszárdi illetőségű Meridián Mérnöki Iroda Kft. berkeiben.

Szüleim erkölcsösen neveltek, de nem vallásosan. Hatodikos koromban, saját elhatározásomra kereszteltek meg, ekkor járulhattam szentáldozáshoz is. Tizennégy évesen bérmálkoztam. Nagy ajándék a Jóistentől számomra, hogy cserkész lehetek, mégpedig az újvárosi 615. sz. I. Béla király cserkészcsapatban. Sokan ismerhetnek a templomból is, hisz már jó néhány éve gitározom a belvárosi templom gitáros miséin. Örömmel vettem jelölésemet, majd beválasztásomat a Szekszárdi Képviselőtestület Újvárosi tagjai közé. Mint katolikus, mint cserkész, mint a fiatalokkal szívesen foglalkozó ember szeretnék megfelelni az elvárásoknak, felnőni az elének tornyosuló feladatokhoz.

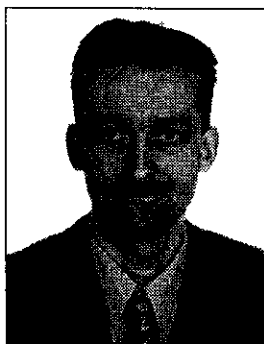
VESZTERGOMBI JÓZSEF

Szekszárdon születtem 1946. február 16-án, katolikus szülők második gyermekeként. A keresztelek, elsőáldozás, bérmálkozás, ministrálás is a szekszárdi belvárosi templomhoz köt. Az általános iskola elvégzése után festő-mázoló szakmát tanultam, majd 35 év után szikvízkészítő vállalkozó lettem. 1970-ben nősültem Bátaszékre, 5 évvel később ismét szekszárdi lakosok lettünk. Két felnőtt korú gyermekünk és egy kisfiú unokánk van.

VARGA TIBOR

1942. január 10-én születtem Szekszárdon. Az esztergomi Ferences Gimnáziumban érettségiztem. 1967. május 21-én házasságot kötöttem, melyből két gyermekem született. Már van két unokám. A GYÖGYINFOK-nál dolgoztam mint számítástechnikai munkatárs. 2001. december 31-től nyugdíjas vagyok.

MÜLLER JÁNOS

Szekszárdon születtem, 38 éves gyógyszerész vagyok, feleségem szintén szekszárdi születésű középiskolai tanár, gyermekeink 5, 8 és 9 évesek.

Életünk meghatározó hitéleti eseményei mindvégig a szekszárdi egyházközséghez kötnek. Képviselőtestületi tagnak öt évvel ezelőtt hívtak először, azóta jelentős változás történt: az

esztendő egyik felét Óbányán töltjük, kapcsolatba vagyunk az ottani egyházközséggel is, tagjai lettünk a Katolikus Németek Egyházmegyei Egyesületének. Szekszárdtól nem szakadunk el, ezért vállalom a pórtagságot.

A kecskeméti Piarista Gimnáziumban érettségiztem, azóta rendszeresen egyházzenevel is foglalkozom. Egyházközségünkben a közelmúlt és régmúlt időben kántori teendőket láttam el, igyekszem segíteni templomunkban a kb. tíz éve beindított egyházzenei liturgikus megújulást, amit több jelenlegi és régi kórustag, lelkes hívők támogatnak. Néhány átmeneti év után, hála a gondviselésnek, olyan kántorunk lehet, akinek vezetésével ez a folyamat végre kiteljesedhet mindannyiunk örömeire.

VISONTAI LÁSZLÓ

1957-ben születtem Egerben. Az MMG Műszergyártó Kft-nél dolgozom, mint termelési és minőségbiztosítási vezető. A Miskolci Egyetemen szereztem gépészmérnöki diplomát 1981-ben. 12 éve élek Szekszárdon. Feleségem, Ágnes a Tolna Megyei Kórházban diabétesz edukátor. Kislányunk, Flóra a szekszárdi Szent József Katolikus Általános

Iskola negyedikes tanulója. Kedvenc időtöltésem a számítógépes programozás, kirándulás, sakkozás. Nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy tagja lehetek egyházközségünk Képviselő Testületének. Remélem, megfelelek azon elvárásoknak, amiért beválasztottak.

GULD ISTVÁN

1963-ban születtem Tolnán, katolikus családban. Győrben, a Műszaki Főiskolán szereztem útépítő mérnöki diplomát, azóta Szekszárdon dolgozom, a megyei Közútkezelő Kht-nál. 1992-1996 között a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának levelező tagozatán tanultam teológiát. Egyházközségünk életébe eleinte az ifjúsági csoporton keresztül

kapcsolódtam be. A 90-es évek elején részt vettem a plébánia számítógépes adatnyilvántartásának kialakításában. 1995-től mint áldoztató szolgálhatok a szentmiséken. 1998-ban kötöttünk házasságot templomunkban Noémivel, akivel az egyházközségi munkát is megoszthattam; 4 éven keresztül egy középiskolás csoportnak voltunk a felelősei a plébánián. Ez idő alatt két kislányunk született, Csenge 3 éves, Kinga 6 hónapos. A képviselőtestület munkájában 1997 óta veszek részt.

Belvárosi plébánia hirdetései

Április 19.: Nagyszombat éjjel a katekumenek keresztelese és első szentáldozása.

Április 26.: Elsőáldozók gyónása és lelki napja délután 15-18-ig.
Vezeti: Petkó Tamás atya.

Pasaréten Piusz ferences testvér pappászentelése este 6 órakor.

Április 27.: 9 órai szentmisén hittanosaink első szentáldozása.

Április 28.: Jegyestanfolyam befejezése.

Május 4.: Délelőtt 11 órakor Piusz testvér újmiséje a Belvárosi templomban.

Június 1.: Esti szentmisén a Belvárosi templom építésének 200. évfordulója ünneplése. Vendégünk: Dr. Várszegi Asztrik, püspök, pannonhalmi főpápa.

Június 7.: Egyházközségi Nap Remetén. Szekszárdiak csíksomlyói zarándoklata.

Június 8.: Délelőtt 9 órakor hittanosaink Te Deum szentmiséje.

Június 21.: Délelőtt 10 órakor papszentelés Pécssett.

Június 27-28.: Egyházközségi „Szent László jubileumi zarándoklat” Bucsuszentlászlóra.

Baba-Mama Klub a plébánián

Bizonyára sokan érdeklődve kapták fel a fejüket ősszel, mikor a vasárnapi hirdetésekben Baba-Mama Klubba hívták a szervezők a kisgyermekes anyukákat. A klub indulásáról és céljáról Színé Köntös Hédivel beszélgettünk, aki egyik kezdeményezője az azóta már több, mint húsz tagból álló kis csapatnak.

- Hédi! Honnan jött az az ötletetek, hogy ilyen klubot szervezzetek?

- Az elmúlt nyáron baráti házaspárokkal Sükösdön táboroztunk, ahol a vendéglátó atya, Binszki József beszélt nekünk a baba-mama klubról, amely szerinte segít a családok hitéletét elmélyíteni, de főként a keresztény családok közti kapcsolatok lehetővé tétele az egyik fő célja. És miután többen is érdeklődéssel hallgattuk az ötletét - hiszen köreinkben több kisgyermekes anyuka is volt -, Petritsné Tündivel és Szegediné Annával úgy gondoltuk, jó lenne Szekszárdon is létrehozni egy Baba-Mama Klubot a plébánián.

- Hogy sikerült az indulás? Milyen fogadtatásra talált az ötletetek a plébánián és az egyházközségben?

- A plébánián azonnal nyitott szívekre találtunk, Béla atya felajánlotta a hitantermet, Czirákiné Márti személyében pedig „pótmamát” kaptunk, aki felvállalta az összekötő szerepét a kismamák és a plébánia között. Először nem számítottunk ekkora érdeklődésre, hiszen az első találkozón négyen voltunk, de négy hét leforgása alatt már tizenöt kismama és gyermeke játszott a hittanterem közepére leterített szőnyegen. Ezt a szőnyeget egyébként ajándékba kaptuk, egy másikat pedig már magunk vettünk a kisebb babák részére. Kedves segítség volt a Máltai Szeretetszolgálat helyi csoportjának ajándéka is, hiszen a játékok nagy részét tőlük kaptuk, amit ezúton is szeretnénk megköszönni.

- Milyen rendszerességgel találkoztok?

- Minden kedden délelőtt 10 órától várjuk a gyerekeket anyukájukkal, de ezeken a játékos-beszélgetős alkalmakon minden érdeklődőt szívesen látunk. Ezek a beszélgetések nem csak arra jók, hogy barátságok szövődjenek az anyukák között, hanem sokszor segítséget, tanácsot is tudunk adni, illetve kapni a problémáinkra a tapasztalatcserék által.

- Milyen programokkal várjátok még a résztvevőket?

- A közös játék és beszélgetés mellett arra is alkalmat szeretnénk teremteni, hogy az anyukák kérdéseire szakemberek válaszoljanak. Februárban egy védőnő adott választ a kérdéseinkre, márciusban egy gyógytornászt, húsvét után pedig egy pszichiátert látunk vendégül. Béla atyát is megkértük, hogy húsvét előtt beszéljen nekünk a húsvéti szertartásokról. Szeretnénk még gyermekorvost, illetve a Nevelési Tanácsadó egy munkatársát is meghívni. Örömmel vettük a Katolikus Óvoda farsangi meghívását, ahova nemcsak az óvodások, hanem a „mi gyereke-

Belvárosi plébánia hírei

2002. Advent 3. vasárnapjától
2003. Nagyböjt Feketevasárnapjáig

Megkeresztelték:

Bán Lilla
Dávid Gábor János
Kiss Máté György
Rózsavölgyi Szandra
Bernáth Tamás
Vadász Tibor Dominik
Kulágin Renáta
Boros Bettina Éva
Frey Barbara
Rostási Vivien
Hesz Anett
Valigura Eszter

Meghaltak:

Németh Lajos
Mészáros Ferenc
Simon Takács Józsefné
Tusa Jánosné
Gyimesi Ferencné
Hajmann Ferenc
Bercsényi István
Czéh László
Baumann Józsefné
Orbán Ferencné
Görbei József
Millei János
Rikkert István
Kaposi Lászlóné
Faluközi Béla
Tóth Tibor László
Bence Ferencné
Gmehling Ferenc
Dánay Jánosné
Schmidt Orbán
Genczler Mihály
Horváth Józsefné

Hauser Jánosné
Köngves Károly
Csapó Antalné
Farkas Viktor
Jákovics Sándor
Szomori Ferencné
Szvityel Vilmosné
Ritter Péter
Husek Rezsóné
Vesztergombi József
Nyéki Istvánné
Nedelkovics László
Matus Ferencné
Hajdú Lászlóné
id. Sárközi Gyula
Posztós András
Till Antal
Békei Györgyné
Kolompár Márton
Bors Józsefné
Buzás Lászlóné
Nedelkovics Antalné

Újvárosi plébánia hírei

2002. Adventtől 2003. Nagyböjtig

Megkeresztelték:

Beda Nóra Zsófia
Bíró Benedek

Meghaltak:

Sólyomi Józsefné
Borus István
Miklós Lajos
Simon Józsefné
Solymosi Lajosné
Kolompár Béla
Durgonits Antalné
Dietrich Józsefné
Pápai Lászlóné

ink” is ajándékkal készültek. Fontosnak tartjuk az óvodával való jó kapcsolat kialakítását, hiszen a klubunk egyfajta átmenetet biztosít a család védettségéből az óvodába kerülő gyermekek számára.

- Köszönöm a beszélgetést, remélem, hogy ezzel az írással is sikerült felkeltenünk mindazok figyelmét, akik eddig még nem hallottak erről a lehetőségről, hiszen a szervezők továbbra is várják új érdeklődők jelentkezését.

ggn

